

37.091.2(082)

А 43

Министерство образования Украины
Криворожский педагогический институт

АКТИВИЗАЦИЯ УЧЕБНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ШКОЛЬНИКОВ

нения этих алгоритмов в задачах школьной математики; б) высокой степенью сложности рассматриваемых алгоритмов; в) их общеобразовательной значимостью, в частности, их ролью в становлении мировоззрения учащихся.

Бешевец Л. В.

(Криворожский пединститут)

ПОДГОТОВКА БУДУЩЕГО УЧИТЕЛЯ К АКТИВИЗАЦИИ ПОЗНАВАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ УЧАЩИХСЯ СРЕДСТВАМИ ЭМОЦИОНАЛЬНОГО ВОЗДЕЙСТВИЯ

Анализ посещенных уроков студентов-практикантов показал, что будущие учителя, имея запас знаний, умений и навыков, не умеют их реализовать на практике. Кроме этого они не владеют приемами эмоционального воздействия на учащихся, не умеют проявлять или сдерживать свои эмоции, поэтому эмоциональное состояние их характеризуется: напряженностью, медлительностью, торопливостью, скованностью, рассеянностью, что влечет за собой эмоциональную напряженность и снижение познавательной активности на уроке.

Причину неблагоприятной эмоциональной атмосферы на уроке можно объяснить повышенным уровнем тревожности будущего учителя. В результате проведенного исследования было установлено, что у большинства студентов высокий уровень тревожности (65%), средний уровень тревожности у 30% и низкий — у 5%. Студентов с высоким уровнем тревожности на уроках одолевают сомнения, тревоги, в результате возникают неадекватные нервные стрессы, следовательно, они не могут создать на уроке эмоциональный климат, способствующий повышению познавательной активности учащихся. У студентов с низким уровнем тревожности на уроке царит видимость порядка, но полное безразличие, со временем такие студенты становятся «урокоделателями»..

Наиболее оптимальным для будущего учителя является средний уровень тревожности, когда он не безразличен, но и не пребывает в состоянии стресса. Такие студенты эмоциональны, даже немного артистичны, обладают развитой способностью к воображению чувству эмпатии, они ответственны и обладают творческими возможностями.

Системно-структурный подход к обучению убеждает, что деятельность преподавателя представляет собой общую социально-психологическую структуру: цель—мотив—способ—результат. Специфика деятельности педагога обусловлена един-

ством всіх компонентів, забезпечуваних різними факторами, в тому числі і емоціональними. Задачею вуза являється вооруження студентів арсеналом прийомів емоціонального впливу на пізнавальну активність учнів — це переключення уваги, композиційне моделювання, вплив кольором, коментарі, тренінг, музикальний вплив, імітаційна інформованість, обмеження в часі і т. д. Ці прийоми мають різні функції. Наприклад, при первинному знайомстві з новим матеріалом вони призначені створювати ситуацію несподіваності, здивування, новизни. На наступному етапі — моделювати ситуацію, викликає або спонукає, або радість, або інші почуття. Але все це можливо здійснити тільки тоді, коли на уроці з'являється єдине емоціональне поле і для вчителя, і для учнів. Лише в цьому випадку вони будуть здивувані і радіють, огорчаються і переживають, на уроці створюється атмосфера співпраці.

Аналіз уроків студентів-практикантів показав, що використання прийомів емоціонального впливу сприятливо впливає на активізацію пізнавальної діяльності учнів, на весь навчально-виховний процес.

Бендікова О. І.
(Криворізький педінститут)

ТВОРЧА АКТИВНІСТЬ СТУДЕНТІВ ЯК УМОВА УСПІШНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Підготовка вчителя до організації активної навчальної діяльності ґрунтується на його особистій творчій активності.

Аналіз наявних у літературі визначень поняття творчої активності дозволяє виділити такі положення:

1. Активність — сутісна характеристика діяльності суб'єкта.
2. Основні показники активності — свідомість, ініціативність, відповідальність, самостійність, дисциплінованість, творчість, — найважливіші внутрішні детермінанти самодіяльності особистості.
3. Самодіяльний характер творчої активності передбачає добровільність у здійсненні діяльності, її відносну незалежність від зовнішніх збудників.

4. Головними силами діяльності творчої активності особистості виступають її соціогенні потреби в самоствердженні, самореалізації, спілкуванні, пізнанні, творчості.

5. Задоволення цих потреб можливе лише в процесі взаємодії з навколишнім світом у певних ситуаціях.

У структурі творчої активності важливе місце мають такі